

A migráció liberális félreértelmezése

2018 november 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A történelem tálcán kínálja nekünk a tanulságokat.

2015 tavasza óta eddig szinte soha nem látott, milliós tömeg indult el Ázsiából és Afrikából a kontinensünk felé, amit már nyugodtan nevezhetünk inváziónak. Tegyük fel a filozofikus kérdést: milyen szemléleti kiindulópontok alapján lehet értelmezni, illetve kezelni a migrációt?

A jelenlegi európai állapotok szerint alapvetően kétféle megközelítés létezik. Az egyik a liberálisok, pontosabban a neoliberálisok, a fősodor álláspontja, amely szerint a migránsok – hiába érkeznek zárt csoportokban, láthatóan összehangoltan és szervezeten – független individuumok, akiknek az ügyeit egyenként kell megvizsgálni és rendezni.

Ez egy klasszikus emberi jogi kiindulópont, ezt teszi magáévá az Európai Bizottság, a nemzetközi média, a teljes baloldal, az ENSZ és természetesen Soros György globális hálózata is. (Sőt a 1951-es genfi menekültügyi egyezmény és a 2003-as II. dublini rendelet is erre a szemléletre épül.) Ennek legújabb, egészen eltorzult és kiherélt változata az ENSZ migrációs csomagjában és az Európai Bizottságban is megjelenő nézőpont, amely szerint a migrációt általános emberi joggá kell tenni, függetlenül attól, hogy a menekültet valóban üldözik-e, avagy pusztán gazdasági és egzisztenciális okokból indul el hazájából, s hogy legális vagy illegális módon próbál egy másik országban letelepedni.

Ezzel szemben áll a nemzeti, konzervatív szemlélet, amely a migrációt az emberi jogi szempontokon túl (azt nem tagadva) sajátos identitású csoportok, kultúrák, nemzetek, civilizációk találkozásának és ütközésének (is) tartja. Fontosnak ismeri el a befogadó országok és kontinens kultúráját, az erre épülő intézményeket, szokásokat, hagyományokat, s kiemelkedő szempont számára, hogy a migrációs folyamatban hogyan viszonyulhat meg a migráció célpontjának számító országok kultúrája, vallása, szokásrendje – egyáltalán, az országba érkező szubkultúrákkal szembeni dominanciája.

A liberálisok individualista, az egyénnél kiinduló szemlélete lehetetlenné teszi azt, hogy a migráció csoportos, kollektív, tömeges megjelenési formájával kezdeni tudjanak valamit. Ebből fakadóan különösen nem tudnak mit kezdeni azzal, ha a migránscsoportok egyazon népcsoporthoz, kultúrkörhöz és valláshoz tartoznak, tehát, ha közösségként, szervezett egységként lépnek fel. Ez a szempont, ez a tény számukra irreleváns, csak és kizárólag azt nézik, hogy az érkező migránsok olyan egyének, akiknek emberi jogaik vannak.

Az sem véletlen, hogy a liberálisok és baloldaliak az őshonos nemzeti kisebbségek, így a határon túli magyarok problémáit is döntően mint emberi jogi problémát érzékelik – ha érzékelik egyáltalán –, s annyiban kimerül a „segíthetőségük”, hogy a nemzeti kisebbségek tagjainak mint individuumoknak ugyanannyi emberi és állampolgári jogot követelnek, mint a többségi nemzet tagjainak.

Nincs érzékük és antennájuk ahhoz, hogy észrevegyék: a nemzeti kisebbségek olyan kollektívumok, amelyeknek a fennmaradásához nem pusztán egyéni, hanem kollektív jogok és lehetőségek (anyanyelvi oktatás, kultúra, hagyományok megőrzése, szervezetalapítás joga, rendszeres médiamegjelenés stb.) is szükségesek, sőt nélkülözhetetlenek. Jó – illetve rossz – példa erre nálunk a valahai SZDSZ, amelynek elitje éppen ezen az emberi jogi nézőponton keresztül szemlélte a határon túli magyarok sorsát.

De visszatérve: a liberális, vagyis individuális megközelítés képtelen annak felfogására, hogy a tömeges, milliós migráció esetén nem egyének halmaza érkezik valahonnan valahová, hanem kulturális és vallási csoportok, közösségek igyekeznek behatolni egy területük gyökeresen eltérő kultúrájú és vallási közösségbe – ez pedig létszintű kihívást jelent a befogadó országoknak. Ezek a kihívások már nem a menekültek befogadásának logisztikai megszervezéséről, nem pusztán az egyének iránti szolidaritásról, a beilleszkedésük megszervezéséről szólnak, hanem kultúrák, civilizációk ütköztetéséről, a dominancia és a fennmaradás-megmaradás kérdéseiről. Konkrétan: az iszlám térhódításáról, Európa jövőjéről.

A migráció ugyanis – bármilyen meglepő ez – elsősorban mennyiségi kérdés. Ugyanis ha szórványos jelenség, akkor a befogadó ország képes arra, hogy az egyéneket – ebben az esetben még valóban az egyéneket – külön-külön, egyenként beillesse a társadalomba, annak veszélye nélkül, hogy a migránsok csoporttá formálódjanak és különváljanak a többségi társadalomtól. Ebben az esetben a neoliberalizmus a migráns egyént olyan eljogokkal látja el a többségi társadalommal szemben, ami ismét elfogadhatatlan.

Egészen más a helyzet akkor, ha szervezeten, tíz-, százazres, sőt milliós nagyságrendben, folyamatosan érkeznek a migránsok, ráadásul azonos vagy hasonló kultúrkörből és vallásból – ez történik napjainkban. Ebben az esetben már eszük ágában sincs beilleszkedni vagy integrálódni a befogadó ország jog-, vallási, társadalmi és kulturális rendjébe. Ellenkezőleg: számaránya növekedésének megfelelően igyekezik egyre nagyobb befolyást gyakorolni a többségre, végső esetben átvenni felette a hatalmat.

A témához értő szakemberek véleménye szerint valahol a tíz-tizenöt százalék körül van a határ; ha a migránstömegek aránya tartósan emelkedik az adott ország lakosságához képest, akkor a fokozatos

térfogalás már láthatóvá-érzékelhetővé válik, s ha nem történik változás, akkor az átalakulás visszafordíthatatlanná válik. Különösen igaz ez akkor, ha a befogadó országot vagy kontinenst a migráció éppen hanyatló korszakában találja, miközben az érkező tömegek erejük teljében lévő, terjeszkedő, magabiztos kulturális közösséget alkotnak. Márpedig éppen ez a helyzet az Európába érkező muszlim migránstömegekkel.

A történelem tálcán kínálja nekünk a tanulságokat: azt, hogy mi történik, ha egy nép, egy kultúra egy ostoba, liberális Willkommenskultur alapján enged be a kapukon mindenkit. A tömeges migráció valós jelentőségét nem a liberális, hanem a nemzeti, konzervatív szemléletmód érti meg és fogja fel. Ezáltal a megoldásokat is csak ebből a szemléletmódból meríthetjük.

Fricz Tamás

A szerző politológus

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló